

A la Ciutat de Girona, a vuit de maig de dos mil set.

A les vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcaldeessa Anna Pagans Gruartmoner, i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde, Joan Pluma Vilanova, Rafael Mas Juli, Joan Olòriz Serra, Isabel Salamaña Serra, Ma. Àngels Freixenet Bosch, Cristina Alsina Conesa i Ponç Feliu Latorre i els regidors i regidores Ignasi Thió Fernández de Henestrosa, Ma. Lluïsa Faxedas Brujats, Josep Ma. Jofre Vilanova, Glòria Plana Yanes, Salvador Vilagran Torras, Xavier Manyer Perpinyà, Miquel Poch Clara, Enric Pardo Cifuentes, Zoila Riera Ben, Joan Muntada Artiles (quan s'indica), Joan Bosch Molinet, Joan Bagué Roura, Montserrat Soler Vila, Concepció Veray Cama, Josep Toribio Cusso (quan s'indica) i Juan Maria Castel Sucarrat.

Ha excusat la seva absència Amèlia Barbero Rivera.

Dóna fe de l'acte la secretària general M. Glòria Gou Clavera. També hi assisteix l'interventor Carles Merino i Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

1. APROVACIÓ DE LES ACTES DE LES SESSIONS ANTERIORS

La senyora alcaldessa declara obert l'acte, i pregunta si s'aprova els esborranys de les actes de les sessions anteriors, de data 10 i 27 d'abril d'enguany, de les quals s'han tramès còpia a tots els membres del Consistori.

Ningú no demana la paraula i, per tant, queden aprovades com a actes de les esmentades sessions.

2. ASSABENTATS

- Sentència núm. 287, de 3 d'abril de 2007, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Cinquena, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 144/06, interposat pel Sr. Maximiliano Piedrabuena Lozano, contra la desestimació presumpta per silenci administratiu de la reclamació formulada el dia 1 de novembre de 2001, per danys soferts en el vehicle de la seva propietat, matrícula B-1059-PL, degut a l'embassament d'aigua a la via pública quan circulava per l'avinguda de França de la ciutat de Girona, el dia 23 de desembre de 2000.
- Sentència núm. 298, d'11 d'abril de 2007, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Cinquena, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 119/06, interposat pel Sr. Francisco Cortés Amador, contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 6 de maig de 2002, pel que es va desestimar la reclamació de responsabilitat

patrimonial formulada per lesions sofertes a conseqüència de la caiguda d'una pedra decorativa disposada al costat d'uns nínxols dins del Cementiri Municipal.

Decret de l'Alcaldia de data 18 d'abril de 2007

SOL·LICITAR al Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya la delegació de les competències relacionades amb el procés de preinscripció i admissió d'infants a les escoles bressol municipals de Girona.

Sense cap intervenció, el Ple de la Corporació es dóna per assabentat del contingut de les anteriors sentències i resolucions.

COMISSIO INFORMATIVA D'URBANISME

3. Aprovar inicialment la modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni - Annex 2 - Elements, pel que fa a diferents elements vegetals.

Atès que l'actual Pla Especial de Protecció del Patrimoni fou aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme, en sessió de data 12 de setembre de 1995, i atès el temps transcorregut, s'ha considerat convenient dur a terme la revisió del mateix pel que fa a les espècies vegetals incloses en el seu dia amb la finalitat d'incloure nous elements singulars, actualment sense protecció, i alhora eliminar aquells que pel seu estat actual no han de ser objecte de protecció.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- APROVAR inicialment la modificació del Pla Especial de Protecció del Patrimoni - Annex 2 - Elements, pel que fa a diferents elements vegetals, de conformitat amb el que disposa l'art. 94 en relació amb l'art. 83 del DL 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme.

Segon.- Sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, mitjançant Edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província, en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, i en la premsa local; i sol·licitar el corresponent informe al Departament de Medi Ambient, i al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, ambdós de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb el que disposa l'art. 83.5 del DL 1/2005, de 26 de juliol.

Presenta la proposta el tinent d'alcalde de Medi Ambient i Sostenibilitat, senyor Feliu, qui explica que es tracta d'una modificació de l'annex 2 del Pla Especial de Protecció del Patrimoni que es vigent des de l'any 1995 i que es creu convenient de revisar-lo per incloure un total de quaranat-vuit elements més dins del catàleg d'arbres monumentals. Els elements inclosos són conjunt d'arbres, fileres arbustives, fileres resseguint alguns camins o en alguns casos fins i tot boscos sencers, ja que estan basats en la singularitat d'aquests arbres que es basa en la seva mida, en l'edat, en la morfologia, en la localització, i en alguns casos en la seva particularitat ecològica, biològica o científica també. En definitiva, servirà per a contribuir en la millora del

paisatge urbà, per incrementar la biodiversitat i també per protegir elements que són un patrimoni, fent palès que aquest patrimoni natural és també patrimoni cultural i històric alhora. Per tant, un llegat que cal protegir i deixar per qüestions de generacions. Per tant, garantir-ne aquesta salvaguarda és l'objectiu principal d'aquesta inclusió en aquest Annex i, per tant, la modificació d'aquests elements, fins incloure'n al voltant d'una seixantena.

Obert el debat, intervé la regidora del grup municipal de CiU, senyora Riera, qui manifesta que en analitzar aquest expedient, l'Annex número II, hom pot comprovar una dada que per altra part també en la mateixa comissió informativa ja se'n va donar compte de que dins d'aquestes modificacions hi ha les incorporacions i, també, hi ha baixes. Respecte a les incorporacions no tinc res a dir, ja que analitzats els dossiers em semblen totes justificades. Però sí que voldria fer un toc d'atenció respecte als arbres que ara es descataloguen o es donen de baixa perquè en el propi dossier d'alguns ja no hi ha ni la foto i no hi ha ni la foto perquè ja no existeix ni l'arbre. Voldria dir que més enllà d'alguns casos que pot estar justificat, a raó que l'arbre s'hagi posat malalt o que hi hagi hagut un motiu concret pel qual allò que prèviament havia estat protegit després ha deixat de ser-ho, cal que tinguem consciència que aquestes actuacions de posar el dia el catàleg té sentit sempre hi quan tinguem molt presents que aquests bens de massa arbòria que protegim han de tenir una cura molt primirada durant tot el cicle i que seria desitjable evitar que en aquestes processos d'anàlisi simplement donéssim de baixa allò que ja fa molt de temps que no existeix, perquè cada arbre d'aquests que està catalogat i que està protegit si algun dia per desgràcia se li ha de fer la crònica de la defunció em sembla que es mereix que aquest Consistori en tingui coneixement del què ha passat a l'arbre i perquè s'ha talat o perquè s'ha tingut, si molestava els veïns o si s'havia posat malalt, però això és el que té sentit en un bé que està protegit. Era a títol d'observació però em sembla que és correcte dir-ho.

Intervé el senyor Feliu, qui fa un petit incís per referir-se a la intervenció de la senyora Riera. Si en alguns anys, per exemple en l'alzina de Mas Abella per inclemències meteorològiques va caure simplement l'arbre i per això s'ha descatalogat i el que sí que es preveu en aquest Annex es fer un seguiment d'aquests arbres per a tenir-ne una continuïtat, per mirar el seu estat de salut, la seva cura, el manteniment de l'espai perimetral de l'arbre i, per tant, en definitiva fer-ne un seguiment de cada una de les fitxes que cada arbre porta incorporada. Per tant, es preveu que hi hagi un seguit de registres, un seguiment estricte d'aquests arbres pel llarg dels anys doncs anar-los mantenint en continuïtat i conservar-los.

Ningú més demana la paraula, i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

A l'inici del punt següent el regidor senyor Toribio s'incorpora al saló de sessions i ocupa el seu lloc.

4. Aprovar inicialment el projecte d'accés a la Ctra. C-65 de Sant Feliu de Guíxols a Girona, en el terme municipal de Girona, Sector Camp de la Coma.

S'ha presentat, per part de la promotora del Sector Camp de la Coma, el projecte d'accés a la Ctra. C-65 de Sant Feliu de Guíxols a Girona, en el terme municipal de Girona, Sector Camp de la Coma, que contempla el vial de servei i l'enllaç d'aquest Sector amb la C-65 necessaris per a completar la urbanització del mateix.

El projecte ha estat estudiat per part dels serveis tècnics d'urbanisme, i per la Cap del Servei de Mobilitat, i, tal i com consta en els informes obrants a l'expedient, es proposa l'aprovació inicial de dit projecte, amb la condició que, durant el termini d'informació pública, el mateix sigui completat amb tots els extrems que figuren als esmentats informes, dels qual se'n donarà trasllat a la promotora.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR inicialment el projecte d'accés a la Ctra. C-65 de Sant Feliu de Guíxols a Girona, en el terme municipal de Girona, Sector Camp de la Coma, de conformitat amb el que disposa l'art. 87.6 del DL 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme, condicionant l'aprovació definitiva del mateix a que, durant el termini d'informació pública s'aporti la documentació assenyalada en els informes tècnics obrants a l'expedient, dels que se'n donarà trasllat a la promotora. I sotmetre l'expedient a informació pública, pel termini d'un mes, d'acord amb el que preveu l'art. 113.2 de l'esmentat Decret Legislatiu.

Presenta la proposta el tinent d'alcalde d'Urbanisme, senyor Pluma, qui explica que com recordaran en tot el tràmit d'aprovació del sector del Camp de la Coma se li assignava l'obligació de portar projecte per a complir una de les condicions que el servei de carreteres havia fixat en el desenvolupament d'aquest sector i era definir aquest projecte d'accés a la carretera C-65. L'empresa promotora del Camp de la Coma ha portat aquest estudi que ha estat objecte d'anàlisi per part dels serveis tècnics, tant d'Urbanisme com de Mobilitat, i s'ha volgut que en el tràmit d'exposició al públic es pugi completar no l'essència bàsica del traçat però sí molts dels elements que tenen a veure amb les seves característiques, de manera que aquest sigui un traçat menys de carretera de connexió entre nuclis urbans i més de carrer i que per tant reculli algunes de les conclusions que en matèria de mobilitat i de circulació les dades respecte de l'organització de la mobilitat en aquest sector preveia, essencialment aquelles que tenen a veure, insisteixo, en l'accés a peu, l'accés per vianants, i possibilitats d'altres tipus de desplaçament. Amb les observacions esmentades per part dels dos serveis, es proposa al ple que aprovi inicialment aquest projecte i incorporar totes les resolucions d'aquests elements posats de relleu pels servis tècnics i, a la vegada, la resposta a les al·legacions que es puguin presentar en l'exposició al públic.

Referent a la intervenció del senyor Pluma, la senyora Riera manifesta que pels mateixos motius que ara exposava el senyor Pluma respecte que hi ha una llista en l'expedient de coses pendents a incorporar, que tant afecta a l'àrea de Mobilitat com a la pròpia àrea d'Urbanisme, llista per altre part extensa, vull dir que els serveis tècnics

de la casa han sigut molt precisos en dir tot el què estava pendent i que a més a més ha d'anar a exposició pública nosaltres, de manera preventiva, de moment ens abstenim.

Ningú més demana la paraula, i sotmesa la proposta a votació s'aprova per dinou vots a favor dels grups municipals PSC, ERC, PP i ICV-EA i quatre abstencions del grup municipal de CIU.

5. Aprovar definitivament el Projecte de reparcel·lació voluntària del Sector Camp de la Coma.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 6 de març de 2007 va acordar sotmetre a informació pública la proposta de reparcel·lació voluntària del Sector Camp de la Coma, el que es va dur a terme mitjançant Edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província núm. 52, de 14 de març de 2007, i en el Diari de Girona del dia 14 de març de 2007, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions. Així mateix es va practicar notificació individualitzada als afectats per aquesta actuació urbanística.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR definitivament la proposta de reparcel·lació voluntària del Sector Camp de la Coma, de conformitat amb el que disposa l'art. 164.2 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, en relació amb l'art. 113 del DL 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme.

Presenta la proposta el tinent d'alcalde d'Urbanisme, senyor Pluma, qui explica que aquest és un projecte conegut pels membres d'aquest ple, que es va exposar al públic i que no ha tingut cap al·legació, per la qual cosa es proposa l'aprovació definitiva.

Ningú més demana la paraula, i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

6. Aprovar definitivament el Projecte de reparcel·lació voluntària del Sector La Pabordia.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 6 de març de 2007 va acordar sotmetre a informació pública la proposta de reparcel·lació voluntària del Sector La Pabordia, el que es va dur a terme mitjançant Edictes publicats en el Butlletí Oficial de la Província núm. 52, de 14 de març de 2007, i en el Diari de Girona del dia 14 de març de 2007, sense que en el seu decurs s'hagi presentat cap escrit d'al·legacions. Així mateix es va practicar notificació individualitzada als afectats per aquesta actuació urbanística.

Per tot l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme proposa al Ple l'adopció del següent acord:

APROVAR definitivament la proposta de reparcel·lació voluntària del Sector La Pabordia, de conformitat amb el que disposa l'art. 164.2 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, en relació amb l'art. 113 del DL 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Urbanisme.

Presenta la proposta el tinent d'alcalde d'Urbanisme, senyor Pluma, qui explica que aquest també és un sector que els membres d'aquest ple coneixen el procés de tramitació. La reparcel·lació, tant en aquest cas com en l'altre, ens assignen sostre destinat a habitatges de protecció, val la pena recordar-ho en ambdós sectors, i jo per tant amb la reparcel·lació que engega la seva fase de tramitació podent desenvolupar-se en dos sols de manera automàtica.

Ningú més demana la paraula, i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

MOCIONS:

7. Moció de tots els grups municipals al Ple de la Corporació en suport al dret de vot de les persones immigrades residents a l'Estat Espanyol en les properes eleccions municipals.

Al febrer de 1992, amb la signatura a Estrasburg del Conveni sobre la participació dels estrangers en la vida pública local elaborat en el marc del Consell d'Europa, s'arribava a una conclusió: " la residència dels estrangers, que tenen la voluntat de permanència, tenen els mateixos deures que els nacionals, i la seva participació política es la millor via per a facilitar la seva integració en la comunitat local". En països de l'àmbit europeu com Dinamarca, Finlàndia, Holanda, Noruega i Islàndia ja és una realitat el dret de vot actiu i passiu.

Atès que el dret de vot és un dels drets fonamentals de les persones reconegut en la Declaració Universal dels Drets Humans.

Atès que els i les residents estrangers en l'Estat Espanyol gaudeixen del dret de sufragi actiu en les eleccions municipals quan són ciutadans i ciutadanes de la Unió Europea o pels convenis amb tercers països que fan possible el dret de vot dels seus nacionals residents a l'Estat Espanyol. Atès el fet objectiu de la residència legal a l'Estat Espanyol d'un gran nombre d'estrangers no procedents de la Unió Europea.

Atès que tots els grups que presenten aquesta moció voldrien que els propers comicis del 27 de maig fossin els últims en els quals les persones immigrades, amb llarga durada de residència, no puguin participar al dret de vot actiu i passiu, proposen els següents acords:

Primer.- Donar suport a l'acord del Congrés dels Diputats que estableix estudiar a la Comissió Constitucional les mesures necessàries per afavorir al integració social dels immigrants residents de llarga duració, en l'àmbit de la participació política, previ consens amb tots els grups parlamentaris, i el diàleg amb les comunitats autònomes.

els Ajuntaments, els interlocutors socials, les organitzacions no governamentals i les associacions d'immigrants; com també a l'acord del Congrés que insta el govern a avançar, atenent els criteris de reciprocitat, en l'exercici del dret de sufragi actiu i passiu estrangers a Espanya en els termes que estableix l'article 13.2 de la Constitució.

Segon.- Donar trasllat d'aquests acords al Govern de l'Estat Espanyol, als Grups Parlamentaris del Congrés de Diputats, al Govern de la Generalitat de Catalunya, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la Federació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis i Comarques de Catalunya, a CCOO, a UGT, a Justícia i Pau, a Intermón-Oxfam, a la Comissió de l'Agenda Llatinoamericana i a la Coordinadora d'ONG Solidàries de les Comarques Gironines i l'Alt Maresme.

Presenta la moció la senyora Alcaldessa fent constar que, tal com diu l'anunciat, és una moció que presentem tots els grups municipals i la presentem avui aquí en aquesta darrera sessió plenària d'aquest mandat a la vigília, com saben vostès, d'unes eleccions municipals i aquest tema va estretament relacionat amb el dret de vot d'aquestes persones immigrades que resideixen a l'Estat Espanyol.

És una moció que el què vol es fer pensar una vegada més en la situació del dret de vot com a dret fonamental de totes i cada una de les persones que, com diem en l'exposició de motius, és reconegut en la Declaració Universal dels Drets Humans, a l'Estat Espanyol i també aquí a Catalunya. Com saben vostès, hi ha un conjunt de residents estrangers que gaudeixen d'aquest dret de sufragi actiu quan són ciutadans o ciutadanes de la Unió Europea o bé són membres d'aquells països amb els quals hi ha uns convenis per tal que els seus residents d'aquí puguin votar. Ara bé, és cert que hi ha un conjunt de residents que estan avui vivint a l'Estat Espanyol que provenen d'altres països que no són de la Unió Europea i que en aquests moments no gaudeixen d'aquest dret.

I és per això que, precisament en aquests moments, ens ha semblat convenient acordar de donar suport a l'acord que va prendre el Congrés de Diputats per unanimitat per tal que una Comissió constitucional estudiés totes aquelles mesures que fossin necessàries per integrar realment a les persones que avui no tenen aquest dret a vot i poder parlar-ne dialogant entre les diferents Comunitats Autònomes, els Ens Locals, com en els mateixos Ajuntaments. Així, es persegueix poder instar al govern a avançar amb un tema que no està resolt. I, és en aquest sentit, que nosaltres recolzem aquesta decisió del Congrés de Diputats i donem trasllat d'aquests acords en el Govern de l'Estat Espanyol, als grups parlamentaris del Congrés de Diputats, al Govern de la Generalitat de Catalunya, als Grups Parlamentaris del Parlament de Catalunya, a la Federació Catalana de Municipis, a l'Associació de Municipis i Comarques de Catalunya, a CCOO, a UGT, a Justícia i Pau, a Intermón-Oxfam, a la Comissió de l'Agenda Llatinoamericana i a la Coordinadora d'ONG Solidàries de les Comarques Gironines i l'Alt Maresme.

Ens sembla que és una acte, si volen vostès simbòlic, perquè en aquestes eleccions precisament no tindran aquest dret a vot però si que com a Ple és un recolzament més en aquest acord pres pel Congrés de Diputats. En aquest sentit, avui presentem aquesta moció.

Pren l'ús de la paraula el senyor Olóriz, portaveu del grup municipal ICV-EA-EPM qui exposa que aquests darrers dies, assabentats que fèiem el darrer ple, amb contacte com a conseqüències de les funcions que exerceixo a l'Ajuntament en diferents grups de ciutadans que provenen d'altres països no comunitaris i també parlant amb entitats que promouen la col·laboració i la solidaritat amb ells, em van expressar l'interès i la oportunitat que en un darrer ple hi hagués una moció que significués una mica aquesta posada en nom dels representants de la ciutat en relació a l'existència d'aquesta injustícia que hauríem de fer desaparèixer.

Per aquesta raó, vam presentar com a iniciativa una moció amb l'objectiu que fos consensuada, perquè solament podia sortir, reeixir i tenir sentit si era signada per tots els grups del ple. Afortunadament va ser així. I, avui, aquesta oportunitat té, a més dos elements que encara a la nostra ciutat la fan més important: amb quatre anys hem doblat el nombre d'immigrants a la ciutat. I molts d'ells han anat al costat de la llei creant processos de reagrupament familiar. I, per tant, molts d'aquests immigrants tenen la voluntat de viure, de treballar, de residir i de criar les seves famílies a Girona i a Catalunya. Aquesta voluntat d'arrelament és clara i faríem un flac favor en una societat democràtica com la nostra si al més aviat possible aquest conjunt de drets i deures que ens representa com a ciutadans no fossin complets, perquè el dret a vot no solament és un dret sinó que també és un deure ciutadà. Aquesta perspectiva que nosaltres venim a dir que celebrem que el Congrés de Diputats s'hagi posat a treballar en aquest tema, va també lligada a un comentari no poc important del preàmbul d'aquesta moció que ve a dir: esperem que siguin les darreres eleccions municipals en què tots els ciutadans amb aquesta voluntat d'arrelament a la nostra ciutat i a totes les ciutats de Catalunya i l'Estat Espanyol, no puguin exercir el dret de vot. I amb això acabo. Penso que és una bona manera de tancar aquest ple i una bona manera de deixar als qui ens continuïn en el proper ple constitutiu de l'Ajuntament una esperança i una voluntat.

A l'inici de la intervenció de la senyora Veray, el regidor senyor Muntada s'incorpora al saló de sessions i ocupa el seu lloc.

Pren l'ús de la paraula la senyora Veray, portaveu del grup municipal PP, qui explica que la seva intervenció serà molt breu atès que la moció ha estat presentada per tots els grups d'una manera conjunta i, per tant, simplement dir que de la mateixa manera que ja vam celebrar l'acord en el Congrés dels Diputats que va ser de totes les forces polítiques, l'únic que fa aquesta moció es reafirmar-nos amb el que els nostres partits que estan tots representats en el Congrés dels Diputats, van establir. Efectivament, com deia el senyor Olóriz, acabem doncs amb un desig amb aquesta moció: que siguin les últimes eleccions, les del 27 de maig, en què encara no estigui encara del tot solucionat aquest tema. Per tant, nosaltres simplement esperem que la Comissió constitucional del Congrés de Diputats segueixi treballant i sigui la que estableixi finalment com queda tot aquest tema que nosaltres esperem que bé de la manera que tots volem; i esperem, sobretot, que aquest consens i que aquest acord del Congrés de Diputats en totes les forces polítiques per posar-se a treballar en aquest tema segueixi el seu curs i segueixi sent fins al final un consens de totes les forces polítiques.

Pren l'ús de la paraula la senyora Alsina, portaveu del grup municipal d'ERC, qui manifesta que des del grup municipal d'esquerra donem suport a aquesta moció conjunta perquè estem a favor del dret a sufragi actiu i passiu de les persones que volen arrelar en la nostra ciutat, en el nostre país. Més enllà de l'àmbit estatal, també recordar que en l'àmbit nacional cal que treballem també plegats com ho farem avui amb aquesta moció del ple perquè hi hagi un acord nacional per a la immigració, un pacte que vagi més enllà del dret a votar i a ser escollit perquè estem convençuts que cal treballar per a establir un marc de drets i deures per a tenir les normes democràtiques i cíviques que ens hem atorgat. I aquests drets i deures han de garantir, també, més enllà de la integració de les persones nouvingudes que la llengua i tingui un paper clau, estratègic, que sigui un vehicle d'integració perquè pensem que aquest és un bon camí. I també des dels ens locals, des de l'Ajuntament, continuar treballant per a potenciar la comunicació, la col·laboració amb les diferents comunitats de persones nouvingudes que volen ser gironins i gironines de ple dret i fer efectiva la seva incorporació com a ciutadans i gironins. Per tant, el nostre vot també serà favorable.

Pren l'ús de la paraula la senyora Riera, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa que evidentment des del moment en què aquesta moció la signem tots els grups, el meu també, vol dir que fem nostre, per descomptat, el text de la moció i la presentació que ha fet vostè senyora Pagans, que jo entenc que és en nom de tots el que l'hem signada. No obstant, aquesta aquiescència explícita és compatible en què qui els hi parla va tenir uns certs dubtes de l'oportunitat d'aquesta moció. Perquè sincerament els hi he de dir que una mica de malestar intern sí que em feia que a dinou dies d'unes eleccions tots plegats, encara que hagi estat fet des del seny i el consens, parléssim del dret de vot dels immigrants. Per un cantó, a mi personalment em feia dubtar de si era ara que tocava perquè quan queden dinou dies per unes eleccions òbviament si m'ho mirés des de fora no m'estaria de pensar que potser té un punt d'oportunisme. I el vaig tenir aquest dubte. Els hi expresso ben sincerament. Per altre part, no fa gaire vaig portar en aquest ple una moció que demanava que els grups d'aquest Ajuntament ens possessionéssim a favor de la immersió lingüística, que seguíssim amb el català i no me la van acceptar aquesta proposta, no m'hi va votar a favor ni ERC perquè em van dir que no tocava, que al ple no havíem de parlar de temes que no afecten al Consistori. Bé, jo entenc que allò afectava al Consistori com aquesta, que també l'afecta perquè evidentment població immigrada en tenim a Girona. Però, no me'n puc estar de posar en evidència que el que toca o no toca és un punt arbitrari. No obstant això, procurant ser coherents amb el que sempre ha procurat fer el meu grup, que és que per sobre dels oportunitats polítics cal donar suport a allò que ens sembla que s'hi pot donar, nosaltres ens sumem a aquesta proposta que és totalment coherent amb la proposició no de llei que en el Congrés de Diputats es va aprovar per tres-cents nou vots a favor, cap en contra i cap abstenció el dia vint-i-un de febrer del 2006. Aquesta, en el Congrés de Diputats, va ser una iniciativa del grup d'iniciativa, precisament, que el meu portaveu en el Congrés, el diputat Carles Campuzano, queda explícit en el diari de sessions que va felicitar al diputat senyor Joan Herrera, qui va fer-hi aportacions, i que tots plegats es van congratular de què tots els portaveus dels grups parlamentaris havien estat capaços de fer una proposta de consens. Proposta de consens que ben segur que tots nosaltres tenim consciència que és la única manera de poder afrontar amb unes certes garanties un repte tant

complex com és la integració dels nousvinguts a la nostra realitat. Nosaltres, convergència i unió, estem convençuts que els nousvinguts amb voluntat d'arrelament han de tenir el dret a votar. Tant tenim aquesta convicció com també tenim la convicció que paral·lelament al dret a votar, a d'haver-hi també el compromís i la obligació que aquests nousvinguts assumeixin els reptes, les nostres normes de convivència, la nostra llengua i la identitat del nostre país, perquè aquestes normes de convivència, aquesta identitat és el que ens permet que tots plegats puguem fer actes com el d'aquí, cada u dir la seva, expressar-se, votar, posar-nos d'acord, sentir, desestir; a vegades aquestes persones venen de països on no tenen aquesta cultura ni aquesta ni moltes altres. I, per tant, aquesta integració passa per incorporar els drets i les obligacions. Celebro que, malgrat les objeccions que he expressat, també siguem capaços avui d'estar tots per la mateixa tasca.

Pren l'ús de la paraula el senyor Pluma, portaveu del grup municipal del PSC, qui explica que Claudio Magris discutia una vegada amb el seu fill i el seu fill li deia, quan ell s'apassionava respecte un tema: "pare has de ser més laic respecte aquesta posició" i per laic el fill entenia que havia de ser més tolerant respecte dels principis que sostens i que són sòlids. I, en aquest sentit, avui em passa una mica una situació similar, salvant absolutament totes les distàncies.

Estem aprovant un text que, com deia la regidora senyora Riera, tots els grups parlamentaris del Congrés de Diputats van aprovar. Estem parlant d'un text, una resolució, que en la seva part dispositiva van aprovar tots, em sembla recordar, sense cap abstenció dels assistents en l'Assemblea de Federació de Municipis de Catalunya al Vendrell ara fa uns mesos. Estem per tant aprovant un text que té un gran consens. I si bé hem de ser laics en el sentit de poder analitzar tota la realitat tant polièdrica com és i no quedar-nos només amb l'element més emblemàtic, el més aparent, el més cridaner aquell que ens fa mostrar d'una manera, a vegades, excessivament irritats, com li passava a Magris quan discutia amb aquesta altra persona, a mi em sembla que avui el que fem es recordar que tenim un deute pendent; o, més aviat, un deure pendent. Tenim l'obligació de resoldre una situació que aquesta societat globalitzada genera i que és sobretot la de resoldre l'encaix en comunitats dels drets i dels deures històrics i tradicionals i d'aquells que han arribat en caràcter més recent. Ho estarem fent avui això? No. Ens enganyaríem si diguéssim que aprovant aquesta moció ens quedem tranquils perquè hem donat una empenta important a aquest procés. L'estem simplement situant en l'agenda. I ara convindria que en aquesta agenda, en els dies que venen, tots fóssim capaços d'anar més enllà del caràcter emblemàtic de la iniciativa i de dir: sí tenim aquest deure i aquest deute, i tenim aquesta obligació, posem-nos-hi, comencem a definir com, de quina manera, pros i contres, i com anem abordant una realitat que insisteixo és polièdrica.

El vot és una expressió de ciutadania de drets i de deures, com deia el senyor Olóriz que m'ha precedit en l'ús de la paraula, però es que també és un procés que implica altres obligacions per part de tots, dels que l'exerceixen i dels que convivim en aquesta realitat.

Per tant, des del grup socialista ens hem volgut afegir en aquesta moció en la mesura que tancava un cicle polític, en el qual haurem aprovat en el ple d'avui i, només en caràcter preventiu, una abstenció, tots els temes per unanimitat. Vull pensar que perquè al darrere hi ha polítiques d'habitatge, en el cas de La Coma i La Pabordia, millora de la connectivitat, elements que tenen a veure en sistemes de mobilitat i plans

de mobilitat, sol·licitats en aquests plens en aquest punt de la ciutat i també, però no només, una moció respecte el dret de vot d'aquells que han vingut. Afortunadament, en aquestes eleccions, poden votar ciutadans que vivien entre nosaltres i que fa quatre anys no ho podien fer, com els romanesos i búlgars, per no referir-me a comunitats diguem-ne europees de les dites riques, sinó països emergents que s'incorporen a la Unió Europea i que ara tenen drets recentment adquirits. I en aquest sentit, em sembla que val la pena incorporar-se a aquest procés de creixent incorporació de drets i de deures a la nostra col·lectivitat i fer-ho amb l'entusiasme propi del consens suscitat, perquè em sembla que és l'element més important del que estem aprovant en aquí més enllà ja que el que es tracta es de donar una empenta a un procés que com tots hem dit és complex però que n'estem tots convençuts i tampoc té aturador. De la manera, de la capacitat que tinguem tots plegats, d'anar descrivint aquesta realitat i d'abordar-la en una complexitat que tingui solució i que no ens bloquegi en el seu anàlisi, em sembla que, d'aquí a uns anys, quan algú repassi les actes d'aquest ple i vegi el que hem aprovat pugui dir: va valer la pena, donar una empenta en aquella iniciativa que va tenir el Congrés de Diputats primer, després la Federació de Municipis i avui a l'Ajuntament de Girona. Per això, li donem suport des del grup socialista i per això ens sembla una bona manera també de cloure aquest circuit, aquest itinerari polític, aquest procés d'aquest ple d'avui en què pràcticament tots els temes els hem aprovat per unanimitat, fet que no és habitual però sí que diria que és desitjable.

Pren la paraula la senyora Alcaldessa qui, recollint el contingut de totes i cada una de les aportacions que han fet cada un dels diferents grups, manifesta que a la nostra ciutat continuarem, lògicament, treballant per la plena integració social, econòmica, cultural i política de totes aquelles persones de fora que viuen aquí, que estan entre nosaltres i que han vingut i que estan en temps i amb ganes de participar d'una ciutat que és la ciutat de Girona, que és una ciutat altament acollidora i que té ànims, doncs, de continuar sent així.

Sotmesa la moció a votació s'aprova per unanimitat.

8.- PROPOSTES URGENTS

No s'ha presentat cap proposta urgent.

9.- PRECS I PREGUNTES

Segurament és l'únic ple ordinari d'aquest mandat en què no es formulen precs ni preguntes. La presidència decideix donar la paraula a aquells regidors i regidores que així ho desitgin, tal com es va comentar en la junta de portaveus, ja que hi ha regidors i regidores que en el dia d'avui no figuren a les llistes electorals de les diferents formacions polítiques quedant clar, doncs, que deixaran de ser regidors o regidores i, sent la última sessió, voldria donar-los la paraula si així ho desitgen.

Demana l'ús de la paraula el senyor Manyer, del grup municipal d'ERC, que agraeix a la senyora Alcaldessa l'oportunitat d'adreçar-se al Ple amb uns breus mots de comiat ara que el mandat ja s'acaba. La primera reflexió és que he estat una persona

afortunada ja que he tingut la sort i el privilegi de formar part del Consistori de la meua ciutat. Han esta dos anys i escaig viscut amb una enorme intensitat i, per tant, són difícils de resumir. Quan miro endarrere, em venen al cap de forma desordenada un seguit de flaixos i pinzellades sobre tot allò que s'ha fet: veig joves gaudint de la nova estació, joves que s'han inserit en el mercat laboral gràcies a l'oficina jove del treball, membres del senat de joves engrescats per tal de millorar les fires o per què no uns infants discapacitats que abans no podien anar als casals i ara sí que poden fer-ho, etc. Penso per tant, que tot plegat ha valgut la pena i que ha esta sens dubte una experiència molt positiva de la qual n'estic ben content. Així doncs, també és lògic que guardi un record especial de la persona que va fer que un dia jo mateix fos regidor. Estic parlant d'en Francesc Ferrer i Gironès que per a mi va ser un guia i mestre exemplar, un patriota incomparable i al qual sempre li agrairé que em fes confiança i que em convidés a formar part del projecte que ell va encapçalar un dia. Així mateix, vull expressar el meu profund agraïment a l'equip de treballadors i treballadores amb els quals he compartit tantes estones a l'Estació, són ells i elles els qui han fet possible que un seguit d'idees i de projectes siguin avui realitat. M'agradaria fer una menció especial per a Narcís Turon, Miquel Rasclosa i l'Albert Ruiz ja que tots tres han treballat d'una manera, al meu parer, simplement excepcional, i la seva eficiència i responsabilitat han estat sempre la millor de les garanties. Ja per acabar, m'agradaria afegir que si al llarg del mandat he dit o he fet alguna cosa que pugues ofendre algú demano disculpes, ja que en cap cas era la meua intenció ja que la meua actuació s'ha regit en base a dos principis, tant senzills com profunds: un és l'amor a la Ciutat i l'altre l'amor a la llibertat. Moltes gràcies.

Demana l'ús de la paraula el senyor Mas, del grup municipal d'ERC, que agraeix el costum que els regidors que acaben el mandat pugin acabar-lo amb un breu parlament, creu sincerament que es tracta d'un bon costum perquè ser membre d'aquest Consistori, no és ni molt menys un afer menor sinó tot el contrari, un afer que deixa empremta en les persones que hem tingut la sort de pertànyer. D'aquí a pocs dies els ciutadans decidiran quins candidats s'hauran d'asseure als propers quatre anys en aquests seients, que tot sigui dit de passada alguns són una mica incòmodes. La renovació de les persones forma part del joc democràtic. Acabo, doncs, aquest període de vuit anys en què he estat regidor, sense cap mena de recança, amb la convicció i la certesa d'haver complert un deure democràtic. Tant en el moment de ser elegit regidor com en el moment de deixar de ser-ho. Seria llarg repassar totes aquelles coses positives que han passat al llarg d'aquests vuit anys. Des de l'oposició i des del govern municipal, les experiències han estat moltes i variades. Algunes millor que altres, no cal dir-ho, però totes han comportat un aprenentatge personal i polític difícil d'imaginar des de fora. Fer-ne ara una llista seria llarg i mostraria una dosi de pedanteria que no em puc permetre i que vostès, amb molt bon criteri, no acceptarien. Sí que voldria, però, fer referència a un dels aspectes que més he valorat durant aquests anys: la coneixença de persones que per les seves qualitats he valorat i respectat. Sempre havia pensat que en política només si podien fer, seguint aquella famosa classificació que feia Joan Pla, "coneguts i saludats, mai amics". Estava ben equivocat. Naturalment hi he fet molts coneguts, i saludats, però també amics, en el sentit més ampli de la paraula. És a dir, persones amb qui he pogut confiar i que han confiat amb mi. Amb tots ells tindrè a partir d'ara una cosa en comú quan ens veiem pels carrers d'aquesta ciutat: haver compartit una dedicació intensa a la vida ciutadana

des del Consistori. És probable que també hagi fet alguna enemistat. Deu ser inevitable. Em queda però el consol que no haurà estat només per culpa meva, sinó que la responsabilitat haurà estat compartida. Ben segur, però, que parlem d'enemistats petites, insignificants, de poca volada, que no val la pena comptabilitzar, fàcils, fins i tot, d'oblidar.

Durant aquests vuit anys he aportat al meu gra de sorra al govern de la ciutat. Ho he fet amb ganes i amb esforç. He intentat, i espero haver-ho aconseguit, de comportar-me lluny de la vanitat i el dogmatisme. Ambdós, la vanitat i el dogmatisme, són nefastos pel comportament humà i també, per tant, en el comportament polític.

He estat durant quatre anys regidor de seguretat; compaginar la vida laboral i la vida política és complicat i demana un esforç important que es fa a costa de la vida personal i familiar. Sense la comprensió i la paciència de la meva família hagués estat tot molt més difícil. Cal que els ho agraeixi. He pogut implicar-me en la feina d'un col·lectiu humà, la policia municipal, d'una vàlua molt important i valuosa, que fa una feina que sovint passa desapercibuda per a la gran majoria de ciutadans. No és fàcil assumir aquesta responsabilitat; m'ha ajudat el compromís i suport de la senyora alcaldessa, la comprensió de totes les regidores i regidors d'aquest Ple, i l'esforç i la professionalitat dels comandaments i agents de la plantilla de la policia municipal.

A tots vostès i, naturalment, a tots ells, moltes gràcies.

Demana l'ús de la paraula la senyora Soler, del grup municipal de CiU, qui explica que la seva aportació potser no és tant optimista com la dels meus companys, però bé, és la meva aportació. Després d'aquests quatre anys com a regidora de l'Ajuntament de Girona, voldria fer alguna reflexió deixant clar que el què diré són exclusivament reflexions meves, personals que avui necessito expressar en el moment de deixar la política municipal. M'agradaria deixar constància de les dificultats que pot tenir un regidor a l'oposició en un Ajuntament que fa quasi trenta anys que hi governa una mateixa formació política. Estic convençuda que el poder massa anys en mans de les mateixes persones no és saludable. I això val per qualsevol govern del color que sigui. Perdem la referència i podem oblidar que la ciutat és del ciutadà i no del propi Ajuntament. Crec que quatre anys de govern per impulsar projectes nous i poder portar-los a terme són pocs. Trenta són massa. En aquestes condicions el paper de l'oposició no ha estat fàcil. Pensar diferent i discrepar del què defensa la majoria no sempre està ben entès. Hem intentat donar punts de vista diferents que estem convençuts que aportaven més qualitat en els què vostè plantejaven. Però pel fet de ser l'opinió d'un grup de l'oposició no han estat sempre acceptades. Més tard i, quan ja no es visualitzava que aquestes aportacions provenien de l'oposició, molts d'aquestes s'han aprovat. No crec que aquesta manera d'actuar sigui la millor per a la ciutat. Crec en la feina ben feta, en la feina d'equip, on tothom aporta el millor com a persona, en la creativitat, en la diversitat d'opinió i ho he trobat a faltar. M'agrada treballar i treballar amb il·lusió, començar projectes nous que he acceptat sempre que m'han il·lusionat. He estat en l'àmbit privat, en el món cultural, en el món social... Per primera vegada me'n vaig amb la sensació que no he fet tota la feina que m'hauria agradat fer ni he dit tot el que sento que hauria d'haver dit. Per això avui, potser, aprofito aquest espai. Formo part d'una generació que valorem profundament els valors democràtics i el treball de la classe política amb capacitat de treball, amb il·lusió, sense perseguir afanys personals. Són valors que també he trobat a faltar. Els hi asseguro que faig aquestes reflexions des de la més profunda humilitat. Ara em ve al cap el títol del

programa, el qual també ha fet al·lusió al senyor Mas, que presenta el senyor Puigbó "amics, coneguts i saludats"; jo també faig aquesta referència però a diferència de vostès, senyor Mas, tinc una altra impressió. Me'n vaig amb els mateixos amics que tenia abans de començar, algun conegut, força saludats i amb uns quants que em van deixar de saludar l'endemà mateix de presentar-me com a independent en la llista de CiU.

He trobat el Ple municipal un espai molt formal, excessivament formal, enquilotat i, fins i tot en moments, avorrit. No hi ha espai pel debat real entre els grups que formen l'Ajuntament. Tampoc n'hi ha fora del Ple. Des de l'àrea de cultura, que és on he estat aquests darrers anys, a part de la Comissió Informativa, que realment s'ha anat celebrant mensualment i penso que, tot i no havent-hi temes de ple, l'hem anat intentant portar a terme, he trobat a faltar espais de debat intern entre els regidors de tots els grups sobre temes claus que han de definir el futur cultural de la Ciutat, em refereixo exclusivament a temes de cultura. He trobat a faltar debats que es podrien haver portat al Ple, com per exemple la necessitat de construir o no, un centre d'art contemporani a Girona. He tingut la impressió que aquestes decisions responien més a interessos polítics i conjunturals que a una seriosa planificació de la política cultural. Al principi, quan vaig començar em va sorprendre quan algú em va comunicar que els temes de cultura no solien anar a Ple. Només en casos de tràmits administratius i casos molt concrets. Penso que perdem un punt important de debat en aquest espai. Per això, avui que tinc ocasió per a poder parlar-ne l'aprofito. És la última vegada, però ho faré. Soc llicenciada en Art, he treballat en el món de l'art, el conec i m'agrada. I, a més, hi he fet bons amics. I tot i això, jo em pregunto: cal el centre d'art contemporani? Cal destinar una quantitat de diners dels ciutadans per un nou edifici amb uns costos de construcció i de manteniment altíssims? I si destinéssim aquests recursos per impulsar polítiques culturals amb els artistes i pels artistes?, impulsant noves iniciatives, destinant recursos als creadors, a les arts plàstiques, músics, ballarins, grups amateurs de teatre... No podem dimensionar amb nous continguts els equipaments que ja tenim? Molts joves creadors no tenen espais per a treballar ni per a exposar. Tenim prou equipaments: la Mercè, la Planeta, la Casa de Cultura, el Palau de Fires, l'Auditori, el Teatre Municipal... magnífics escenaris naturals com el barri vell, la Devesa, places, ponts i carrers. Què passa amb les iniciatives que es comencen en aquesta ciutat i no acaben de trobar suport institucional? Aprofito, avui que puc, per deixar aquestes preguntes a l'aire. No penso només amb els equipaments de Girona, podem treballar amb equipaments que ja tenen pobles veïns, com Salt i Celrà. Crec que hi ha d'haver un canvi de mentalitat de les administracions; ho crec profundament. Hem de treballar perquè caminin fent costat als ciutadans i responguin a les seves necessitats, sinó això no té cap sentit. Estic convençuda que sense aquesta coordinació entre les diferents administracions i entre les diferents àrees d'aquest mateix Ajuntament, encara que siguin de diferent color polític, no serà possible resoldre molts dels temes que han quedat pendents. No entenc per exemple que Cultura i Joventut no treballin coordinadament. Tinc la impressió que es llencen recursos.

Per últim, dir que tinc la màxima confiança en la feina del dia a dia que fan molts ciutadans anònims. És des d'aquí on seguiré treballant per Girona i defensant el que profundament crec. Per acabar, només vull afegir que quan el candidat de CiU, Carles Puigdemont, va presentar la campanya sota el títol "Un canvi d'aires", em va semblar molt adequat, fins i tot li vaig dir: jo necessito un canvi d'aires. I crec que seria

saludable per aquest Ajuntament que algú més se'l plantegés. Res més. Gràcies.

Demana l'ús de la paraula el senyor Bagué, del grup municipal de CiU, qui explica que porta dotze anys a l'Ajuntament. Concretament, d'aquí pocs dies farà dotze anys justos que vaig entrar i que em vaig estrenar com a regidor a l'Ajuntament de Girona. I, per tant, entenc que en la funció de regidors que tots tenim, més enllà del grup del qual pertanyem, jo faré una certa referència més en clau personal sobre el que ha representat aquests dotze anys, però no pateixin perquè hi ha aquests dos trossos de paper breus i, per tant, no amenaço d'explicar dotze anys de feina.

Com a regidor sempre he intentat en primer lloc evitar atacs personals, que malgrat que un podria pensar, home què menys, això hauria de ser una obvietat, quan aixequés la vista i mires altres municipis, això passa i, per tant, crec que el fet que ho hàgim pogut fer, ho hem practicat jo crec que bastant tots, és un mèrit que ens honora a tot el Consistori en conjunt.

Una segona característica que vull reivindicar avui a punt d'acabar aquests dotze anys de regidor a l'oposició és la importància, precisament, del rol de l'oposició. Jo entenc que el paper que té en qualsevol sistema democràtic i en concret en un Ajuntament l'oposició és dificultós perquè molt sovint tota la legislació afavoreix el qui governa suposo que això va bé quan governes i no deu anar tant bé quan estàs a l'oposició, però se'ns dubte que més enllà de la casuística concreta jo crec molt en la feina de contrapès, d'anivellament i de compensació que pugui fer l'oposició, en aquest Ajuntament i amb tots. I des d'aquest punt de vista, amb tota humilitat he intentat fer sempre crítica raonada, fonamentada, que no fos només de cares a la galeria, sempre tenint en compte la galeria perquè sinó no seriem regidors ni polítics, però sempre, ho dic de tot cor, he intentat fer aportacions que fossin fonamentades, ben raonades i positives per a la ciutat.

Des d'altres funcions que he pogut tenir, sempre subjectes i derivades de la meva funció de regidor, he estat a la Diputació de Girona un grapat d'anys i ara mateix al Consell, he intentat també que aquesta funció d'oposició aquí no interferís en absolut la lleialtat institucional i el fet que des d'altres instàncies pogués afavorir, sempre que podia, que vinguessin recursos per a la ciutat. Des de tota humilitat, des de la pertinença a la Comissió del seguiment de les obres del Pla de la catedral, en la seva primera fase, fins a la rehabilitació del Castell de Sant Miquel, fins a l'aportació al que podíem pactar al final de tot del mandat amb l'alcalde senyor Nadal d'una aportació important anual de la Diputació, en concret es va concentrar per a l'Auditori que prou falta feia, per altra banda. He intentat sempre donar-li aquest to positiu soc conscient que la feina de l'oposició des de molts punts de vista és complicada de fer, malgrat això subratllo la importància que crec que té el rol de l'oposició i permetin-me per acabar, que ho faci amb una referència personal: tinc dos fills, la Maria i en Joan, quan vaig començar de fer de regidor la meva filla tenia sis mesos i ara està acabant el primer d'ESO a l'Institut. Per tant, és bastant evident que dotze anys són dotze anys i començo tal com he acabat hauré complert dotze anys que són tres legislatures senceres al servei de la Ciutat. Moltes gràcies.

Demana l'ús de la paraula el senyor Muntada, del grup municipal de CiU, qui subratlla que la experiència ha estat positiva i que com qualsevol idea i renovació dins l'Ajuntament considero que és una bona idea. S'ha parlat del tema de la participació, a nivell de la moció, considero que també és positiu i per tant, que la relació s'ha

d'entendre com aquelles persones que treballaran per a millorar la ciutat. És evident que des de la posició de CiU, tenim un model de ciutat diferent. També és evident que hem treballat des de la posició que hem tingut, que no és altra que l'oposició. Però jo potser subratllaré aquell aspecte positiu entre d'altres que hem intentat almenys que per més que se'ns digues moltes vegades que no, introduir sensibilitats que considerem que potser no estaven suficientment ben tractades com per exemple, i simplement em referiré a un aspecte perquè no es tracta ara de fer balanç, en temes de contaminació acústica amb el tema de bars musicals. És evident, doncs, que creiem que havíem de portar aquelles sensibilitats que consideràvem que l'equip de govern no les tractaven suficientment. Dins la posició que hem estat, fent feina d'oposició dura, com s'ha subratllat perquè així ho és, hem intentat aportar aquell gra de sorra. El que espero i desitjo és que aquelles persones que han d'entrar aportin nous aires a l'Ajuntament, evidentment les seves idees, i que el treball que estic ben convençut que tothom té el desig i l'esperança per a construir una Girona millor.

Demana l'ús de la paraula la senyora Riera, portaveu del grup municipal de CiU, qui explica que l'Alcaldessa ha fet menció, que tindran la paraula aquells qui ja no van a llistes. Jo vaig de número vint-i-cinc, igual surto, per la qual cosa no sé si acomiadar-me, perquè estic convençuda que el meu candidat, en Carles Puigdemont, que avui ens acompanya aquí, farà un excel·lent resultat però, per si el vint-i-cinc no surt amb el seu permís diré algunes paraules.

Disculpin que hi posi una mica de nota d'humor perquè jo sóc una persona molt emotiva, i si avui fes el discurs emotiu potser això acabaria sent excessivament sentimental i no ho vull. Per tant, optaré per donar-li una punta de frivolitat i vostès em sabran disculpar perquè no soc frívola. Però mirin, porto onze anys dedicada a la vida política, vaig fer una excedència de la meua vida professional, no he nascut fent política, portava vint i quatre anys treballant, i me'n vaig anar al Congrés de Diputats a les eleccions del mes de març de 1996. Quan ja era diputada, (això era la carn), el meu partit va pensar que podia rossegar un os. I !!! valent os,!!! perquè ser candidata a l'alcaldia de Girona per CiU en un Ajuntament que el partit dels socialistes, encapçalat pel senyor Nadal, tenia majoria absoluta, vint-i-dos anys de govern, i en fi, tots els plusos que vulguin, evidentment era un os.

Però a mi em motiven les coses difícils, i vaig pensar: doncs perquè no? Jo agafaré aquest repte, l'agafaré amb il·lusió, farà un equip i hi posaré totes les ganes i empena i capacitat que tinc d'il·lusionar-me i d'apassionar-me amb les coses que faig. Sóc així. I fins i tot ara que soc vuit anys més vella, mantinc aquesta il·lusió i aquest una mica d'apassionament que forma part del meu caràcter per totes les coses amb què m'implico.

Els hi he de confessar, que els quatre primers anys a l'Ajuntament de Girona, malgrat l'os, m'ho vaig passar relativament bé. Hi havia un equip de regidors i regidores amb alguna perla, si se'm permet l'expressió, com podia ser el bon amic Joan Paredes, que em va fer l'honor d'acompanyar-me de número dos a la meua primera llista i per mi va ser molt important, perquè era portar "un mestre" de dos. Vull dir, ell que tenia veterania, experiència democràtica i, fins i tot experiència del primer Ajuntament, em va voler fer aquest favor. I tota la vida li estaré agraïda. I treballes, quan has fet aquest repte i t'enfrontes amb una majoria absoluta i saps que tens a davant un alcalde que és un os i que li diuen efectuosament "el xerif", doncs ja saps que vas a tenir quatre anys complicats per davant, i treballes amb aquesta il·lusió.

Vaig tenir un equip de regidors i regidores, els que eren aquí titulars, molt implicats i uns quants, com en Joan Bosch, que sense ser regidor en aquell moment actuaven com a regidor, perquè no va sortir però ell venia a les reunions de grup, i era un regidor més; o com el bon company Joaquim Oliva, que ara sí que serà regidor, segur, però que realment jo l'he tingut vuit anys treballant com un regidor. I sort en tens d'aquesta gent del teu partit que a canvi de res, s'impliquen, treballen i t'ajuden. Perquè els hi he de dir en tota sinceritat, les condicions en què l'oposició treballa en aquest Ajuntament, són quasi bé pre-democràtiques. L'Ajuntament té l'oposició "a pa i aigua", literalment de recursos. Aquí has de venir amb moltes ganes de treballar perquè som l'únic Ajuntament d'una ciutat important on l'oposició no té cap dedicació plena a la tasca, on no té uns funcionaris assignats, que no té unes retribucions dignes com perquè algunes persones puguin treballar alliberades, només treballant per a l'Ajuntament. Això és el dia a dia de l'oposició a Girona. Doncs bé, ho vaig aguantar amb il·lusió. La segona vegada els hi he de confessar, que m'ha estat més difícil. Més difícil, perquè el sentiment de soledat en alguns moments ha estat, bé, ratllant allò que dius: necessito moltes ganes. Primera, perquè no és el mateix, en tota sinceritat, ser tots els grups a l'oposició contra un govern socialista, però que quan hi posàvem sentit comú, coincidíem tots, a de cop i volta trobar-te en què fan un tripartit, congelat o descongelat, i que fins i tot, aquells valors que compartíem amb els que ara estan al govern, passen a l'oposició. De cop i volta per aquelles coses d'estar al govern a estar a l'oposició hi ha coses que varien. Això, pels que hem quedat a l'oposició és difícil i et provoca un sentiment de dir: home, tant modifica el contingut del què estem dient o simplement han modificat les cadires?. Ja els hi donaré la resposta, simplement han modificat les cadires.

Jo sóc de les que crec que en l'últim mandat el partit socialista va perdre la majoria absoluta, perquè això és una obvietat, però que el tarannà del dia a dia de l'Ajuntament no ha variat en proporció a la pèrdua de la majoria absoluta. Continua havent-hi una força, la socialista, que té una capacitat de fer passar el rodet i la té grossa. I amb els seus socis de govern poden tenir tantes batusses com vulguis que algunes surten públicament i altres es queden, només faltaria, de portes a dins. Però al final, dos i dos fan quatre. Jo trobo a faltar, com també ha dit la meua companya Montserrat Soler, que en aquest Consistori no hi hagi hagut una capacitat simplement d'enraonar sense veure a l'oposició com un enemic. Ens hem fet un fart de fer propostes. Un fart. Propostes que no anaven contra ningú. Que només intentaven ser una aportació positiva per a la Ciutat. Propostes que reiteradament, des de que vostès són tres al govern, han estat: "no, no i no". Això sí, moltes d'aquestes propostes al cap d'un temps, vostès les han anat aplicant. Les millors respostes, que jo he tingut quan he fet un suggeriment a l'Ajuntament, han sigut: Senyora Riera, a vostè se li acut allò que a nosaltres ja se'ns havia ocorregut. Això han sigut els comentaris més amables, perquè de disciplents, també n'he tingut i molts. Jo ja sé, que avui és un ple, que com deia el senyor Pluma, ho aprofitem tot per consens. Bé, quasi bé per consens. Entre d'altres coses, senyor Pluma, no depèn tant que sigui l'últim dia que potser també influeix, sinó també del contingut del Ple, que almenys al meu grup ha tingut sempre una tradició, sigui avui l'últim Ple del mandat o no, i és que, en tot allò que estem d'acord els hi votem que sí. No calia que fos l'últim dia del Ple. Sempre que una proposta del govern ens l'hem fet nostra, nosaltres hem votat que sí. I ens sentim satisfets de que sigui així, perquè vol dir que tenim capacitat malgrat tot de compartir molts projectes, de sumar moltes voluntats en aquells temes que són cabdals, i els hi

ben asseguro que dins de la meva memòria del què ha sigut passar per aquest Ajuntament, valoraré molt més allò que hem sigut capaços de sumar que no pas allò que hem discutit. Ara bé, no em peneixo de cap de les discussions que he mantingut en aquest Ple, i algunes han estat dures. No me'n peneixo de cap. Potser amb la meva forma d'expressar, que com he dit el començament sóc apassionada amb les coses que hi crec, si alguna vegada m'he excedit amb alguna expressió que no ha estat prou afortunada demano que la disculpin perquè probablement sigui fruit de no portar-la escrita o de la pròpia espontaneïtat del debat. Però dels continguts, del fons de les discussions que he tingut, els assumeixo tots. I, fins i tot, en aquells casos en què no ens ha quedat cap més remei que defensar la nostra posició anant a un jutjat també m'hi refermo. Ho hem fet perquè pensàvem que amb aquestes actituds érem coherents amb el programa electoral que ens vam presentar en unes eleccions i amb el compromís que nosaltres vam adoptar amb uns ciutadans. Personalment, i vaig acabant, me'n vaig d'aquí amb aquest sentiment.

A nivell personal, els hi dic sense falsa modèstia, me'n vaig amb un sentiment de coherència interna i d'honestedat personal. Es pot estar d'acord o no amb el què he fet. Es pot coincidir amb les nostres valoracions o es pot discrepar. Però he tingut la sort de poder estar honesta amb el que crec. I he tingut la sort de complir el meu compromís fins l'últim dia. Encara avui, la vint-i-cinc de la llista, estava mirant els expedients a secretaria. Jo vaig dir que agafava un compromís que duraria mentre no sortís d'aquest Ajuntament. I he complert fins l'últim dia. Ho he fet convençuda que feia un servei. I insisteixo, quant aquest servei el fas des de l'oposició, la paraula servei està molt ben definit. Perquè és servei, no servir-se'n. No es confonguin, tampoc vull que ningú em malinterpreti. També des de l'Ajuntament es fan serveis. I tant que sí. Però es fan amb unes condicions més fàcils, més amables i més agràides. Des de l'oposició és molt difícil. Jo, avui que m'acomio d'aquesta etapa política, em veig obligada a tenir un breu torn protocol·lari però que és obligat perquè també el sento. Primerament, he d'agrair al meu partit, CDC, que m'hagi fet confiança i per extensió, òbviament, jo soc militant de convergència, a la federació de CiU, que m'hagi fet confiança per ser la seva cap de llista a Girona durant dos mandats.

En segon lloc, vull agrair a totes les persones que ens han donat suport i que han vingut a les nostres llistes, als qui han estat regidors i regidores i als qui no ho hagin estat. I molt especialment als que no. Aquells que es posen en una llista i saben que no sortiran escollits. Perquè en aquesta ciutat, que a vegades encara crec que és una mica petita i delicada, mullar-se, donar suport en una llista, quan aquesta llista no surt del priorisme del què és la llista que ha de guanyar, a vegades no és fàcil. I, per tant, estic molt agràida a aquesta gent que fa una aposta pública de dir: la meva opció és aquesta i acompanyo als candidats en aquesta llista.

En tercer lloc, vull agrair moltíssim a tota la gent que amb el seu vot ens va donar la seva confiança. Ells són els qui ens han donat la legitimitat democràtica per ser aquí. Són els que ens han assignat la cadira, ens van deixar a l'oposició però els qui ens han donat la legitimitat de ser la segona força d'aquest Ajuntament i, per tant, la segona força en representativitat ciutadana.

Demano, com he dit abans, disculpes si en algun moment he decebut per acció o per omissió a la gent que va confiar en el projecte que jo he encapçalat durant dos mandats. Els hi demano disculpes si els he decebut, però també comprensió. Fas el que pots. I el que pots moltes vegades depèn de les circumstàncies. A vostès, senyora Alcaldessa, senyores regidores i senyors regidors, els hi asseguro que guardaré per

sempre més un detallat record d'aquests vuit anys a l'Ajuntament. Per molts anys que passin, aquestes vivències per mi, han estat l'etapa política que m'han deixat més empremta. Fins i tot, penso que amb el pas dels anys i la memòria no m'ajudi o, fins i tot, em flauegi, sempre quedaran les actes que són també la petita crònica de la nostra ciutat. Els encontres, els desencontres, els debats, el què dèiem uns, el què dèiem els altres quedarà escrit. Sempre genera una certa confiança perquè la política té un risc, que és molt volàtil, molt immediata, i al cap d'un temps fàcilment confons cada un on estava i jo crec que és molt important que tothom sàpiga en tot moment on està, qui és qui i qui diu què. I per això hi hauran les actes.

M'acomio com a regidora d'aquest Ajuntament, que al mateix temps coincideix amb el meu final d'una etapa política que ha durat onze anys. Deia en Joan Bagué, que quan va començar en aquest Ajuntament la seva filla petita tenia mesos i que ara ja doncs és una doneta. Doncs bé, la meva filla petita tenia dotze anys, quan jo em vaig iniciar a la vida política, i ara en té vint-i-tres i la gran m'ha fet sogra, així que imaginin-s'ho vostès. És una etapa vital que he viscut intensament, que malgrat les estones dolentes estic contenta d'haver-la viscut i que estic convençuda, a més a més, que com a ciutadana de peu, vostès, els futurs regidors, el govern, l'oposició, podran comptar sempre amb la Zolia Riera ciutadana que estima aquesta ciutat.

Jo li veig moltes coses per arreglar a aquesta ciutat, moltes, sempre dic que entre altres coses podria estar més neta, és una de les meves dèries, però els hi ben asseguro que cap ciutat del món de les que he pogut veure, malgrat ser més maca, més rica, més esplendorosa, a cap ciutat del món jo hi estic tant bé com a Girona. Perquè és la meva ciutat. És on va néixer la meva mare, on he nascut jo, on han nascut les meves filles i on penso que algun dia hi pugui passejar els nets. És la ciutat on em passejo i conec a més gent, i aquella gent els identifico, i puc establir relacions amb molts i els hi puc preguntar com estan, què fan, i això és el que t'ajuda a ser regidor, que prens consciència que, en últim terme, estàs fent política però que estàs treballant per persones que moltes vegades tenen noms i cognoms. Amb aquest orgull i amb aquesta satisfacció m'acomio de vostès.

I per últim pren l'ús de la paraula la senyora Alcaldessa que agraeix a tots els regidors sortints les paraules manifestades en aquest Ple després d'haver passat uns anys al servei de la Ciutat. És una cosa que hem compartit des del regidor Manyer mateix, que fa menys temps que és aquí, però el primer que ha manifestat que se sentia afortunat i bé és un espai molt més curt en comparació al senyor Bagué o la senyora Riera que porten ja molts més anys. Potser sí que amb una diferència, ja que el senyor Manyer ha entrat en un govern i l'oposició, com vostès han dit, és realment una altra cosa. Però jo crec que és cert, i la senyora Riera ho diu, aquest és un servei públic. Tots els que som aquí assegurats des d'un primer moment i el fet d'haver anat amb unes llistes per a representar als ciutadans i ciutadanes de Girona en el seu Ajuntament, tenim vocació pública, sinó no cal que hi anem. I, precisament per això, a vegades, com deia la senyora Riera, aquest Ajuntament l'oposició té pocs recursos, jo crec que a l'Ajuntament a vegades ens passem en l'austeritat, no només l'oposició en aquest sentit. Jo crec que ens ho han dit moltes vegades una austeritat que potser és una tradició però que sempre s'ha mirat de destinar els recursos cap a fora més que cap a dins. Cap de nosaltres si ha fet, si fa i si farà ric perquè tampoc ens hi hem de fer. I és una manera de dir als ciutadans, nosaltres som aquí, treballem dignament i de vegades sí que és cert que potser cal revisar aspectes d'aquest sentit que jo diria més

de caire funcional que no pas polític. Vostè diu que el tarannà no ha canviat de les persones que som a l'equip de govern, a vegades amb majories absolutes i d'altres, com ara, amb un tripartit. De totes maneres, si és això i va pels socialistes hi ha una manera fàcil de canviar-ho de cares al futur. Però jo li diré senyora Riera, i també a tots plegats, però a vostè perquè és la persona que porta més temps aquí, juntament amb el senyor Bagué, i que és molt important la tasca que un fa, ja sigui des del govern o ja sigui des de l'oposició, i cadascú té el seu paper i jo estic convençuda que en reunions, en coses que hem fet propostes dites i fetes moltes les compartim, d'altres les hem dit d'uns dels altres, però mal ambient polític jo penso que no hi ha sigut perquè és el que vostè ha dit, senyora Riera, les vivències que vostè té d'aquests vuit anys, segur que no les oblidarà i no oblidarem ningú de nosaltres en el moment que no continuem participant en la vida política de la nostra ciutat i en aquest sentit entenc perfectament que tothom ha estat coherent amb la feina que se li havia encomanat, coherent amb les seves formacions polítiques respectives i coherent amb les seva persona, perquè penso que a l'Ajuntament de Girona, en aquest ple, vull que quedi clar també, que tothom ha pogut manifestar en diferents maneres les seves opinions, una cosa es després no haver-les compartit, però tothom les ha pogut manifestar en la vida quotidiana de funcionament de l'Ajuntament de Girona, en els seus diferents òrgans o en aquest mateix Ple municipal. Mai hem tallat ni molt menys ho farem cap prec ni pregunta ja que la gent ha de poder expressar-se i opinar, i així ho ha fet. Una cosa es que hagi estat compartida l'opinió d'algun grup de l'oposició amb el grup de govern, però és lògic que hi hagin discrepàncies però jo crec que han sigut discrepàncies que simplement han enriquit un debat que es bo que hi sigui perquè sinó no seriem aquí, en aquesta casa, per a debatre projectes, siguin grossos o siguin petits. I hem coincidit en alguns projectes grossos i en altres no, i en petits un sí i altres no. I això es la dinàmica que ens porta aquesta vida democràtica i aquesta representativitat que tenim tots plegats davant dels ciutadans i ciutadanes de Girona. Per tant, com a Alcaldessa en nom de la Ciutat, vull agrair a tots i a totes les persones que avui s'han manifestat en aquí pel seu servei a la Ciutat, amb algunes podem tenir més coses properes i amb altres no tant, però totes han fet la seva funció, han fet el seu paper, cadascú personalment sap perquè va decidir venir i perquè va decidir marxar, i per tant la qüestió personal cadascú la té, però per sobre de tot hi ha l'aspecte de servei col·lectiu a una ciutat que si una cosa compartim entre tots, és que ens l'estimem i volem que aquesta ciutat vagi endavant, continuï, progressi, que tingui una activitat de gran interès avui i esperem que amb les aportacions que avui han fet i més les que hem compartit i ho hem compartit, jo estic segura que ha estat pel bé comú de ciutadans i ciutadanes i pel bé de la Ciutat de Girona. Gràcies una altra vegada.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són un quart de deu del vespre.

L'alcalde

La secretària

La present acta, transcrita en paper segellat per l'Ajuntament, números 11737 a 11747, ha estat aprovada en sessió plenària celebrada el dia vuit de maig de 2007.

Certifico,
La secretària

